

Книгата на Даниил — Деветдесет и четири

Разкриване на пророческата рамка: разбиране на тройните сили, водещи към Армагедон

Jeff Pippenger

2024-02-27

Пророческата рамка, приложена от Уилям Милър, беше структурата на двете опустошителни сили — езическия Рим, последван от папския Рим. Пророческата рамка, приложена от Future for America, е структурата на трите опустошителни сили — езическия Рим, последван от папския Рим, а след това и от отстъпилия протестантизъм. Трите проявления на Рим са онези три опустошителни сили: змеят, звярът и лъжепророкът. Тази рамка беше разпозната до голяма степен чрез съпротивата, издигната срещу светлината на последните шест стиха от единадесета глава на Даниил, която беше разпечатана в края на времето през 1989 година.

Първите две проявления на Рим определят пророческия облик на съвременния Рим — третото и последно проявление на Рим. Съвременният Рим разкрива структурата на последната тройна преследваща сила на последните дни. Тясно свързани, но ясно различни, са трите проявления на Вавилон. Първото беше Вавилонската кула на Нимрод. Второто беше Вавилонът на Навуходоносор и Валтасар. Заедно тези двама пророчески свидетели определят пророческите характеристики на съвременния Вавилон. Макар че на едно равнище съвременният Рим и съвременният Вавилон са едно и също образувание, трите проявления на Вавилон посочват окончателното падение на Вавилон и надменността на човека на греха.

Падението на Вавилон е обширна и конкретна тема в библийското пророчество, както и надменността на римския папа. В единадесета глава на Откровение един от ангелите, които изливат седемте последни язви, идва, за да посочи конкретно съда над Вавилон, което е друг израз за нейното падение.

И дойде един от седемте ангели, които имаха седемте чаши, и заговори с мене, казвайки ми: Ела тук; ще ти покажа съда над великата блудница, която седи над много води; с която земните царе блудстваха, и жителите на земята се опиха от виното на нейното блудство. И той ме отнесе духом в пустинята; и видях жена да седи върху звяр с ален цвят, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога. Откровение 17:1–3.

Делото на ангела е да покаже на Йоан съда над жената, която има написано на челото си „ТАЙНА, ВАВИЛОН“.

И жената беше облечена в пурпур и алена дреха и украсена със злато, скъпоценни камъни и бисери, като държеше в ръката си златна чаша, пълна с мерзости и нечистотата на нейното блудство; и на челото ѝ беше написано име: ТАЙНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИ,

МАЙКА НА БЛУДНИЦИТЕ И НА МЕРЗОСТИТЕ НА ЗЕМЯТА. И видях жената пияна от кръвта на светиите и от кръвта на Иисусовите мъченици; и когато я видях, учудих се с голямо удивление. Откровение 17:4–6.

Геополитическият апарат, който папството използва в последните дни, за да преследва онези, които то счита за еретици, е представен чрез „червен звяр, пълен с богохулни имена, със седем глави и десет рога“. Фактът, че тя язди звяра, показва, че тя го управлява, както ездачът управлява коня.

И жената, която видя, е онзи велик град, който царува над земните царе. Откровение 17:8.

„Червеният звяр със седем глави и десет рога“ е съвременният Рим и представлява геополитическата структура, която жената използва, докато преследва Божиите верни в последните дни. Жената е съвременният Вавилон, великият град, който блудства и царува над земните царе. Първите две проявления на Вавилон, представени от Вавел в единадесета глава на Битие и от Вавилон в четвърта и пета глава на Даниил, описват надменността и падението на съвременния Вавилон в последните дни. Жената, която е съдена в единадесета глава на Откровение, е съвременният Вавилон, а звярът, над който тя царува, е съвременният Рим. Тя е блудствала със земните царе и заедно те са една плът.

Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си; и те ще бъдат една плът. Битие 2:24.

Макар да са едно, определени пророчески елементи на съвременния Рим и съвременния Вавилон са разграничени в Божието Слово. Историята на съвременния Вавилон, установена от двете свидетелства на Вавел и Вавилон, е за нейната надменност и за окончателното ѝ падение. В последните шест стиха на Даниил единадесета глава северният цар е използван като представителен образ на папството. Римският папа е земният представител на Сатана.

„За да си осигури светски придобивки и почести, църквата бе подтикната да търси благоволението и подкрепата на великите мъже на земята; и като по този начин отхвърли Христос, тя бе доведена дотам да отдаде вяроност на представителя на Сатана — епископа на Рим.“ „Великата борба“, с. 50.

Сатана пожела да бъде Бог и стремежът му беше да завладее Божиите политически и религиозни престоли.

Как си паднал от небето, о, Луцифере, сине на зората! Как си повален на земята, ти, който отслабваше народите! Защото си казал в сърцето си: Ще възляза на небето, ще издигна престола си над Божиите звезди; ще седна и на планината на събранието, в северните предели; ще възляза над висините на облаците; ще бъда подобен на Всевишния. Исаия 14:12–14.

Сатана пожела да въздигне престола си (който е символ на царско владичество) „над Божиите звезди“. Божиите звезди са ангелите и представляват устройството на Божието управление. Сатана пожела „също“ да седне „на хълма на събранието, в крайните предели

на север“. Събранието е Църквата и се намира в Ерусалим, който е в крайните предели на север. Да седиш на престол в „крайните предели на север“ означава да бъдеш цар на север. Христос е истинският Цар на Севера, Който също е Цар над Божието управление. Сатана пожела „да бъде подобен на Всевишния“.

Песен и псалом за Кореевите синове. Велик е Господ и твърде достоен за хвала в града на нашия Бог, в планината на Неговата святост. Прекрасна по разположение, радост на цялата земя, е хълмът Сион, от северната страна — градът на великия Цар. Бог е познат в дворците му като прибежище. Псалм 48:1–3.

Земният представител на Сатана е епископът на Рим (папата). В последните шест стиха на Данииел единадесета глава е изобразено последното въздигане и падение на римския папа, и там папата е представен като северния цар. Той е глава на Католическата църква, а думата „католическа“ означава вселенска. За да фалшифицира двата престола на Христос (политическия и религиозния), Сатана създаде Католическата църква с цел да има световна религиозна система, когато започне своето олицетворяване на Христос в последните дни.

„Този компромис между езичеството и християнството доведе до развитието на „човека на греха“, предсказан в пророчеството като противящ се и превъзносящ себе си над Бога. Тази гигантска система на лъжлива религия е шедьовър на сатанинската мощ — паметник на неговите усилия да се възцари на престола и да управлява земята според своята воля.“ Великата борба, 50.

Сатана изгради световна религиозна система, а също и световна политическа структура, с цел да подражава на двата престола на власт, върху които седи истинският Северен цар. Десетте царе от Откровение седемнадесета глава, с които блудницата блудства и над които властва в последните дни, представляват звяра със седем глави и десет рога, над когото владее жената, която има написано на челото си ВАВИЛОН. В седемнадесета глава десетте царе „ще намразят блудницата, и ще я направят пуста и гола, и ще изядат месата ѝ, и ще я изгорят с огън“. Така е представен нейният съд. Трите проявления на Вавилон обозначават окончателното падение на Вавилон. Трите проявления на Рим обозначават политическата структура, над която тя властва.

Вестите на трите ангела от четиринадесета глава на Откровение разглеждат окончателното падение на съвременния Вавилон, както и единадесета глава на Данииел, стихове четиридесет и четири и четиридесет и пет. За нейното окончателно падение се споменава в седемнадесета глава на Откровение, но то е още по-специално подробно описано в осемнадесета глава. Представянето в Данииел 11 на окончателното падение на съвременния Вавилон, придружено от илюстрацията на трите ангела в четиринадесета глава и от описанието на окончателното падение в седемнадесета и осемнадесета глава, трябва да бъдат събрани заедно, ред след ред. В Данииел 11 окончателното падение на съвременния Вавилон е посочено като настъпващо тогава, когато тя не получава никаква помощ.

И ще разположи царските шатри на двореца си между моретата, върху славната свята планина; но ще стигне до своя край, и никой няма да му помогне. Данииел 11:45.

В следващия стих Михаил се изправя и човешкото време на изпитание приключва. Стихът започва с думите: „И в онова време.“ Когато съвременният Вавилон падне, човешкото време на изпитание приключва и тя умира сама. Третият ангел посочва края на времето на изпитание, защото посочва, че светът е бил разделен на две групи хора: онези, които имат белега на звяра, и онези, които имат Божия печат. В онова време Божият гняв се излива върху съвременния Вавилон и върху онези, които са приели белега на неговата власт.

И третият ангел ги последва, като казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ, и приеме белега му на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на Божия гняв, налято неразредено в чашата на Неговото негодувание; и ще бъде мъчен с огън и сяра пред светите ангели и пред Агнето. И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и нямат покой денем и нощем онези, които се покланят на звяра и на неговия образ, и всеки, който приема белега на името му. Тук е търпението на светиите; тук са онези, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус. Откровение 14:9–12.

В осемнадесета глава на Откровение съдът над голямата блудница е представен като постепенен съд, който започва с близко предстоящия неделен закон, когато вторият глас призовава другото Божие стадо да излезе от Вавилон. Към двадесет и първи стих е отбелязан краят на изпитателното време, като по този начин се посочва, че периодът от близко предстоящия неделен закон в Съединените щати до момента, когато Михаил се изправи, е времето, през което се осъществява съдът над съвременния Вавилон, в условията на голямо преследване.

И един силен ангел вдигна камък като голям воденичен камък и го хвърли в морето, като каза: Така с устрем ще бъде повален онзи велик град Вавилон и никак вече няма да се намери. И глас от свирачи на арфи и музиканти, и от флейтисти и тръбачи, никак вече няма да се чуе в тебе; и никакъв занаятчия, от какъвто и да било занаят, никак вече няма да се намери в тебе; и шумът на воденичен камък никак вече няма да се чуе в тебе; и светлина от светилник никак вече няма да свети в тебе; и гласът на младоженеца и на невестата никак вече няма да се чуе в тебе; защото твоите търговци бяха големците на земята; защото чрез твоите магии бяха измамани всички народи. И в нея се намери кръвта на пророци и на светии, и на всички, които са били избити по земята. Откровение 18:21–24.

Хвърлянето на камъка долу, заглъхването на музикантите и работниците, угасяването на светилника, заглъхването на гласовете на младоженеца и младоженката — всичко това са изрази, взети от Стария Завет, които представят края на изпитателното време.

Когато единадесета глава на Даниил бъде пророчески съпоставена с тринадесета и четиринадесета глава на Откровение, а след това тези два пасажа бъдат съпоставени със седемнадесета и осемнадесета глава на Откровение, откриваме три пророчески линии, които, наред с други истини, представят окончателното падане на съвременния Вавилон. Всяка от тези три линии представлява една от тройните власти, които водят света към Армагедон. Единадесета глава на Даниил посочва звяра (папството). Тринадесета и

четиринадесета глава на Откровение представят същата история, но от гледната точка на лъжепророка (Съединените щати). Седемнадесета и осемнадесета глава на Откровение посочват същата пророческа линия, но представената там история е съсредоточена върху змея (Обединените нации).

Всяка от трите линии започва във времето на края през 1798 г. Четиридесети стих от единадесета глава на Данииел започва с думите: „И във времето на края“. „Времето на края“ в началото на стиха е 1798 г., а когато стихът се изпълни през 1989 г., това също беше „времето на края“, защото Исус илюстрира края чрез началото, когато желае да положи Своя подпис върху един важен факт. Сестра Уайт ни уведомява, че и тринадесета глава на Откровение започва през 1798 г.

„И когато папството, лишено от силата си, бе принудено да престане с преследването, Йоан видя как възниква нова власт, за да отекне гласа на змея и да продължи същото жестоко и богохулно дело. Тази власт, последната, която ще воюва против църквата и Божия закон, бе символизирана от звяр с агнешки рога.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

Пророческата линия, която започва в четиридесети стих на Данииел единадесета глава през 1798 година, продължава, докато човешкото изпитателно време приключи, когато Михаил се изправи. Пророческата линия, която започва през 1798 година, „когато папството, лишено от силата си, бе принудено да прекрати гонението“, завършва с изливането на Божия гняв върху онези, които са приели „белега“ на папската власт. В седемнадесета глава на Откровение, когато ангелът идва при Йоан, за да му покаже съда над папската блудница, Йоан е отнесен до самия край на „пустинята“, която представлява историята от 538 до 1798 година. Духовно поставен в 1798 година, Йоан записва съда над съвременния Вавилон, който започва с втория глас от Откровение осемнадесета глава, възвестяващ, че папството е напълнило чашата на своето изпитателно време, а след това неговият съд продължава, докато изпитателното време приключи, когато воденичният камък бъде хвърлен в морето.

Ред по ред, тези три реда определят окончателното падение на съвременния Вавилон, който е блудствал с царете на съвременния Рим. Данаил единадесета глава свидетелства за папството, представено като северния цар. Откровение тринадесета и четиринадесета глава свидетелства за лъжепророка, а глави седемнадесета и осемнадесета свидетелстват за ролята на змея (десетте царе). Пророческата рамка, използвана от Future for America, се основава върху трите сили, които водят света към Армагедон.

Двамата свидетели на Вавел и Вавилон определят пророческите характеристики на съвременния Вавилон. Тези двама свидетели говорят за надменността на един папски водач, който изповядва, че е християнин, и сяда в Божия храм, и провъзгласява себе си за Бог. Тези двама свидетели също така посочват окончателното му падение. Самовъзвеличаването на папата и окончателното му падение, както са представени в трите проявления на Вавилон, утвърждават видението на пророческата история.

И в онези времена мнозина ще се надигнат против южния цар; и разбойниците измежду твоя народ ще се въздигнат, за да утвърдят видението; но ще паднат. Даниил 11:14.

Ще продължим разглеждането на трите проявления на Вавилон в следващата статия.

И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не приемете от язвите ѝ. Защото греховете ѝ стигнаха до небето, и Бог си спомни нейните беззакония. Отдайте ѝ, както и тя е въздала на вас, и въздайте ѝ двойно според делата ѝ; в чашата, в която е наляла, налейте ѝ двойно. Колкото е прославила себе си и е живяла разкошно, толкова мъка и скръб ѝ дайте; защото казва в сърцето си: Седя като царица и не съм вдовица, и скръб никак няма да видя. Затова в един ден ще дойдат язвите ѝ: смърт, и плач, и глад; и съвсем ще бъде изгорена с огън; защото силен е Господ Бог, Който я съди. Откровение 18:4–8.